॥ कृदन्तरूपमाला ॥

(1) "अक कुटिलायां गतौ" (I -भ्वादिः-792 सकर्मकः-सेट्-परस्मैपदी)

घटादिः मित् ।

'इदितस्त्वङ्कते तत्र कुटिलायां गतावकेत् ।' (श्लो 41) इति देवः ।

	णिच्-	सन्-	
ण्वुल्	आककः—किका, [1]अककः—किका,	अचिकिष[1A]कः—षिका;	
तृच् (तृन्)	अकिता-त्री,	अकयिता-त्री,	अचिकिषिता-त्री ;
शता	अकन्-न्ती,	अकयन्-न्ती,	अचिकिषन्-न्ती ;
	अकिष्यन्-न्ती-ती,	अकयिष्यन्-ती-न्ती,	अचिकिषिष्यन्-[न्ती-ती;
शानच्		अकयमानः,	अकयिष्यमाणः;
क्विप्	अक्-अकौ अकः ;		
निष्ठा	अकितम्-[A]तः,	अकितः ,	अचिकिषितः-तम्-तवान् ;
अन्ये प्रत्ययाः	अकः, अकः,	[2]अचिकिषुः,	अचिकयिषुः ;
तव्यः	अकितव्यम् ,	अकयितव्यम्,	अचिकिषितव्यम् ;
अनीयर्	अकनीयम् ,	अकनीयम् ,	अचिकिषणीयम् ;
ण्यत् or यत्	आक्यम् ,	अक्यम् ,	अचिकिष्यम् ;
खल्	ईषदकः-दुरकः-स्वकः ;		
यक्	अक्यमानः,	अक्यमानः,	अचिकिष्यमाणः ;
घञ्	आकः,	अकः,	अचिकिषः;
तुमुन्	अकितुम्,	अकयितुम् ,	अचिकिषितुम्;
क्तिन्	[2A]अकितः,	अकना,	अचिकिषा[3],अचिकयिषा;

1. 'मितां ह्रस्वः' (6-4-92) इति णौ उपधाया ह्रस्वः ।

1A 'अजादेर्द्वितीयस्य' (6-1-2) इति द्वितीयस्यैकाचः द्वित्वम् । 'कुहोश्चुः' (7-4-62) इत्यभ्यासस्य चुत्वम् ।

2. 'सनाशंसभिक्ष उः' (3-2-168) इति उः प्रत्ययः ।

2A 'तितुत्र—'(7-2-9.) इतीण्णिषेधः ।

3. 'अ प्रत्ययात्' (3-3-102) इति स्त्रियामकारः प्रत्ययः । टाप् ।

A. 'असाग्यमाप्तं स्थगये कथं वा कगामि किं वा हरयेऽकिताय' धातुकाव्ये 2-8. श्लोकः ।